

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 ⁽¹⁾ z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, oraz nie przekazując ich niezwłocznie Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 17 tej dyrektywy;
- nakazanie Królestwu Belgii zapłaty na rzecz Komisji kwoty ryczału odpowiadającej wyższej z dwóch następujących kwot: i) kwoty dziennej wynoszącej 2 520 EUR pomnożonej przez liczbę dni, które upłynęły od dnia następującego po dniu upływu terminu transpozycji określonego w dyrektywie (UE) 2019/1024 do dnia usunięcia uchybienia lub, w przypadku braku usunięcia uchybienia, do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie; lub (ii) minimalnej kwoty ryczału wynoszącej 2 352 000 EUR;
- w przypadku gdy uchybienie stwierdzone w tiret pierwszym trwa do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, nakazanie Królestwu Belgii zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 13 608 EUR dziennie, od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia, w którym to państwo członkowskie wywiąże się ze swoich zobowiązań wynikających z dyrektywy; oraz
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 17 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/1024 państwa członkowskie były zobowiązane do przyjęcia środków krajowych niezbędnych do transpozycji tej dyrektywy i powiadomienia o nich Komisji do dnia 17 lipca 2021 r.

W ocenie Komisji Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy wspomnianego przepisu, nie przyjmując we właściwym czasie wymaganych przepisów transponujących dla Regionu Walońskiego, Francuskiej Wspólnoty Belgii oraz na szczeblu federalnym, a w każdym razie nie powiadamiając niezwłocznie o tych przepisach Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, L 172, s. 56.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 5 kwietnia 2023 r. – Consorzio Leonardo Servizi e Lavori „Società Cooperativa Consortile
Stabile”, PH Facility Srl/Consip SpA**

(Sprawa C-226/23, Consorzio Leonardo Servizi e Lavori)

(2023/C 216/38)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Consorzio Leonardo Servizi e Lavori „Società Cooperativa Consortile Stabile”, PH Facility Srl

Druga strona postępowania: Consip SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16, 49, 50 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 4 Protokołu nr 7 do europejskiej konwencji praw człowieka – EKPC, art. 6 TUE oraz zasady proporcjonalności, konkurencji, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług przewidziane w art. 49, 50, 54 i 56 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym [art. 38 ust. 1 lit. f), art. 48 i art. 75 dekretu ustawodawczego nr 163 z 2006 r.], które przewidują zastosowanie sankcji w postaci przypadku wadium jako automatyczną konsekwencję wykluczenia wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na usługi, niezależnie od tego, czy powyższemu wykonawcy zostało udzielone przedmiotowe zamówienie?